Temps Ordinari - Onzè diumenge

Per Administrador el dg., 16/06/2013 - 09:00

2 Sa 12,7-10.13
Ga 2,16.19-21
Lc 7,36-8,3

Les nostres actituds Les persones sovint tenim la tendència a catalogar i jutjar les persones per aparences externes: per la seva manera d' aparèixer o de vestir, per la seva manera d'expressar-se, per algun fet concret, pel que ens han dit d'ella. I de vegades, inclús, quan hi ha persones que no tenen una actitud massa correcte, fàcilment, les marginem, les menyspreem i, fins i tot, les condemnem. Això ens pot passar amb un pidolaire, amb un presidiari, amb una prostituta...I no tenim en compte quines històries hi ha al darrera i quines males experiències pesen sobre aquelles persones. I les encasellem de tal manera que no som capaços de veure més que allò que podentenir d'incorrecte.Aquesta és l'actitud que mostra Simó, el fariseu de l'evangeli d'avui. Tan superficial és l'actitud condemnatòria en catalogar la prostituta i, conseqüentment, criticar el seu gest, com de titllard'ingenu Jesús o, fins i tot, d'escandalitzar-se'n.**L'actitud de Jesús**Però la mirada de Jesús no és una mirada superficial davant les persones. Jesús sap o, si més no, pressuposa, històries passades que han desembocat en aquella situació. I Jesús sap valorar en aquella dona els seus petits gestos, que ni de similars el fariseu no va ser capaç de tenir-ne amb ell. Quina és la nostra mirada cap a les persones? La mirada curta i intolerant o la mirada ampla i comprensiva? I immediatament Jesús, el mestre, amb la seva pedagogia senzilla i gràfica, fa veure que l'amord'aquella dona és molt gran, no perquè ha fet aquell gest afectuós amb Jesús, sinó perquè ha estat molt conscient del molt que el Senyor li ha perdonat. Amor que el fariseu no li ha demostrat, perquè creu que no necessita ser perdonat, ja que compleix, si més no, externament,amb totes les normes de la llei. Per això no deixaria que si li acostés una d'aquelles dones ni, encara menys, no es deixaria tocar per elles. Quedaria impur. **L'actitud de la dona (...)i de Pau**Aquella dona amb el seu gest va voler expressar el molt que estimava el Senyor, precisament perquè era conscient del molt que se li perdonava. Estimava molt perquè se li perdonava molt.Sant Pau, a la segona lectura,ens diu que ningú no pot ser just, ningú no pot ser salvat pel fet de complir amb la llei, sinó que el que salva és Jesús, l'amor de Jesús a ell. Pau, perseguidor de cristians, estricte complidor de la llei, com a bon fariseu, posa el fonament del seu amor no en allò que ell ara fa, sinó que, primer, Déu el va estimar, el va perdonar amb la seva entrega totalfins a la mort.Hem començat l'eucaristia sentint-nos pecadors i ara farem present el seu perdó en aquest memorial de la seva entrega a cada u de nosaltres fins a la mort. Sentim-nos, doncs perdonats, estimats i per tant, estimem amb els nostres gestos senzills i sincers!

ETIQUETES
PREJUDICIS AMOR PERDÓ